

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПСИХОТЕРАПІЇ ДЕПРЕСИВНО-МАЯЧНИХ РОЗЛАДІВ У ПАЦІЄНТІВ ПОХИЛОГО ВІКУ, ЩО СТАЖДАЮТЬ НА КАРДІОВАСКУЛЯРНУ ПАТОЛОГІЮ

Лісконог Г.Г. Плехов В.А., Колоколова В.В.

Науковий керівник: проф. Чугунов В.В.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра психіатрії, психотерапії, загальної та медичної психології, наркології та сексології

Актуальність дослідження. Подовження середньої тривалості життя, в першу чергу за рахунок розвитку медичної галузі науки за останні десятиріччя, призвело до постаріння населення розвинутих країн та країн, що розвиваються, зокрема України. Найбільш розповсюдженими захворюваннями серед осіб похилого віку є хвороби серцево-судинної системи, в структурі яких домінують гіпертонічна хвороба (ГХ) та різні форми ішемічної хвороби серця (ІХС). Комплекс патоперсоналогічних трансформацій, що є специфічними для осіб похилого віку, поєднуючись з психотрамуючими кардіоваскулогенними факторами, формує сприятливий фон для екзацерації депресивно-маячних розладів. Таким чином, актуальним є питання визначення ефективності психотехнічних методик у комплексній терапії хворих з зазначеною психопатологією.

Мета дослідження – вивчити патопсихологічні характеристики пацієнтів похилого віку хворих на серцево-судинну патологію та коморбідні депресивно-маячні розлади, а також визначити ефективність психотерапії зазначених станів.

Матеріали і методи дослідження. На базі КУ «Обласна клінічна психіатрична лікарня» ЗОР, за допомогою патопсихологічного (визначення типу відношення до захворювання за допомогою Особистісного опитувальника Бехтеревського інституту) та клініко-анамнестичного методів, було обстежено 100 хворих похилого віку, що страждають на серцево-судинні захворювання різної нозологічної приналежності з коморбідними депресивно-маячними розладами. Групу 1 (Г1) склали 44 хворих на ГХ, групу 2 (Г2) – 19 хворих на ІХС. Дифузний кардіосклероз, групу 3 (Г3) – 37 хворих на ІХС. Стабільна стенокардія напруження. Порівнювалися результати досліджень, що проводились у період стаціонарного лікування та диспансерного спостереження.

Результати дослідження. Ефективність застосування психотехнік у комплексній терапії досліджуваних розладів засвідчують наступні зміни типів відношення до захворювання у період диспансерного спостереження: у Г1 – переважання гармонічного (31,81%), анозогнозичного (20,45%) і сенситивного (18,18%) типів, часткова редукція тривожного (4,54%) і неврастенічного (15,90%), елімінація дисфоричного і паранояльного типів; Г2 – переважання анозогнозичного (47,36%) та гармонічного (21,05%) типів, редукція тривожного (5,26%), та елімінація дисфоричного і паранояльного типів; Г3 – переважання гармонічного (21,62%), редукція тривожного (2,70%), дисфоричного (8,10%) та елімінація паранояльного типів, незначне збільшення частки неврастенічного (21,62%) і поява сенситивного (16,21%) типів.

Висновки. Проведене дослідження дозволило виявити патопсихологічні характеристики пацієнтів похилого віку хворих на серцево-судинну патологію та коморбідні депресивно-маячні розлади та підтвердити високу ефективність психотехнічних методик у комплексній терапії зазначених станів. Розробка нових конгруентних методологій психотерапії предикторів екзацерації психічних порушень кардіоваскулярного генезу повинна бути основним вектором досліджень у сфері геронтологічної психіатрії.

ВЗАИМОСВЯЗЬ УРОВНЯ ГЛИКЕМИЧЕСКОГО КОНТРОЛЯ С ТРАДИЦИОННЫМИ И НОВЫМИ ФАКТОРАМИ СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТОГО РИСКА У БОЛЬНЫХ ИШЕМИЧЕСКОЙ БОЛЕЗНЬЮ СЕРДЦА, КОМОРБИДНОЙ С САХАРНЫМ ДИАБЕТОМ 2-ГО ТИПА

Литвиненко В.А.

Научный руководитель: проф. Михайловская Н.С.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра общей практики – семейной медицины

Цель работы: установить корреляционно-статистические взаимосвязи уровня гликемического контроля с традиционными и новыми факторами сердечно-сосудистого риска у больных ишемической болезнью сердца (ИБС), коморбидной с сахарным диабетом 2-го типа (СД 2 типа), и оценить их влияние на течение основного заболевания.